

Iznāk pirmdienas pēcspēdienā
 Redakcija un kantors: Rīgā, Pils ielā Nr. 9,
 dz. 8 (blakus bij. Nodokļu dep.). Darba
 laiks katru dienu no pl. 10—14
 bet sestdienās no plkst. 10—12
 Tālr. 32384
 Svētdienas vakaros — 28818 un 34998
 Pasta tekošs rēķins 1175.

23. novembrī 1942. Nr. 58. (909)

Brīnišķīgas mācības stundas mūsu rokas bumbas spēlētājiem

Kenigsbergas izlase Rīgā svin augstas 20—5 un 14—4 uzvaras

Skaistās draudzības saites starp Kenigsbergas un Rīgas sportistu saimi kļūst aizvien ciešākas. Pirms pāris mēnešiem ridznieki sirsniņi savā vidū sveica Kenigsbergas futbolistu izlasi, un vakar latviešu sporta draugi no sirds varēja jūsmot par Kenigsbergas pilsētas rokas bumbas vienības lieliskām spēlēm. Kenigsbergieši nodemonstrēja Rīgā vēl neredzētu augstvērtīgu sadarbību, izcīnot abās sacīkstēs iespējamas uzvaras: ar 20—5 vārta starpību viesi pārspēja Rīgas vācu karavīru komplektējumu, un tikai pāris stundas vēlāk Kenigsberga triumfēja arī pilsētas sacensībā, pieveicot Rīgas reprezentāciju ar 14—4 rezultātu. Pats apbrīnojamākais, ka šos krāšņos panākumus kenigsbergieši atzīmēja vienā dienā, pierādot arī sevi par priekšzīmīgi trenētu un izturīgu vienību. Neraugoties uz mums tik nelēnās vērās rudens laiku, Kenigsbergas rokas bumbas izlases uzstāšanās pilsētas stadionā bija pulcējusi vairāk kā 1500 skatītāju, kas Rīgas apstākļos rokas bumbā ir tiešām ievērojams skaits.

nija šāds komplektējums: Dulz's, Basz's, Bebya; Schibath's, Pezold's, Stoll's; Tröger's, Blanke-nagel's, Perrey's, Kühnbaum's un Greyzick's. Sekmīgākie uzvarētāju vārtu guvēji bija Perrey's ar Kühnbaum'u, kas katrs karavīru vārtsargu pārspēja 6 reizes, kamēr Tröger's iemeta 4 un Schibath's — 2 vārtus.

UZVARA Nr. 2: KENIGSBERGA — RĪGA 14—4.

Baudījusi tikai nepilnu 2 stundu atpūtu kenigsbergieši atkal devās laukumā, lai aizstāvētu Kenigsbergas krāsas pilsētu sacīkstē ar Rīgas izlasi. Arī šoreiz kenigsbergiešu uzvara Nr. 2 izveidojās tikai nedaudz mazāk iespaidīga: 14—4 (4—1). Jaunas sejas viesu vienpadsmitā bija vienīgi pussargs Stoll's, kas atvietoja Streubel'u, un uzbrukuma kreisā malā Schröder's. Pēdējais nāca Greyzick'a vietā. Rīgu šai vispār vēsturiskajā — mūsu pirmajā rokas bumbas pilsētu sacīkstē reprezentēja: Keslers (Daugavieši); Mazītis (US), Zāgeris (Daugavieši); Purinš, Laimiņš (abi US), Zaļkalns (Daugavieši); Makulevičs, Skujinš (US), Tilmanis (Daugavieši), Hermanovskis (US) un Vecpuišs (Daugavieši). Pirmajās 30 minūtēs ridznieki vēl nenoguruši darbojās ļoti enerģiski, uzrādot lielu čaklumu un modrību aizsardzībā. Protams,

laukumā īsti noteikti dominēja Kenigsbergas spēlētāji, kas arī izcīnīja 3—0 pārkāpumu. Tikai tad, noslēdzot Makuleviča — Hermanovska sadarbību, viesu beigu vīru Dulz'u pārspēja Laimiņa skaists metiens. Līdz puslaika beigām kenigsbergieši savu pārsvaru palielināja līdz 4—1. Otro cīņas posmu ievadīja gaļa un sevišķi bīstama Kenigsbergas vienpadsmita uzbrukumu virkne, kur iespaidīgākais brīdis bija, kad pēc kārtas 3 vārtus ieguva vācu staltais centra uzbrucējs Perrey's. Rezultāts jau vēstīja Kenigsbergas 10—1 pārkāpumu, kad Vecpuišs mūsu lauzi labā iemeta otru vārtus. Šim ridznieku ieguvumam atkal sekoja Perrey's atbilde: 11—2 un 12—2. Tad nāca Rīgas vienības sekmīgākais cīņas mirklis, jo mūsu labais ārējais uzbrucējs Makulevičs divas reizes pēc kārtas ierādīja bumbu kenigsbergiešu aizstāvēto vārtu tīklā 4—12. Beidzamās minūtes no jauna noritēja zem viesu pārkāpuma zīmes, un ar precīziem soda metieniem Kenigsbergas uzbrucēji savas vienības uzvaru izveidoja 14—4 augstu. Kenigsbergieši «vārtu karalis» bija centrs Perrey's, kura raidītā bumba savu lidojumu vārtos nobeidza 7 reizes. Kühnbaum's, Schröder's un Tröger's ieguva 2 vārtus un Blankenagel's — 1. Taisnīgs sacīkstes vadītājs bija dancigietis Jonatzke.

VĒRTĪGA MACĪBA UN PRIEKŠZĪME TURPMĀKAM DARBAM.

Teicami sagatavotā Kenigsbergas vienība latviešu rokas bumbas spēlētājiem vakar pasniedza tiešām brīnišķīgas mācības stundas, kas spilgtāk kā jebkad pierādīja, kas mums trūkst, lai vārētu sekmīgi pastāvēt starptautiskās sacensībās. Vispirmā kārtā viesi bija daudz ātrāki par ridznieku spēlētājiem, un bieži mūsu aizsardzībai, lai aizkavētu pretinieku straujos caurgājienus, neatlika nekā cits kā izdarīt pārkāpumu. Kenigsbergieši allaž centās bumbu piespēlēt spēlētājam, kas atradās skrējienā, lai tādi pēc iespējas viņu būtu grūtāki traucēt. Kenigsbergas vienpadsmitā efektīgāko darbību neapšaubāmi nodemonstrēja uzbrucēji, taču priekšzīmīgi savu uzdevumu veica arī aizsardzības veidotāji, no kuriem allaž kāds devās pabalstīt uzbrucēju caurgājienus. Brīžiem viesu aizsargi sedza savus pretiniekus tik uzmanīgi, kā esam to pierādījuši skatītājiem tikai basketbolā, kad vīrs cīnās pret vīru. Vislielāko apbrīnošanu tomēr pelna viesu spēcīgā vārtu metieni, kur īsti meistars bija Kenigsbergas uzbrukuma vadītājs Perrey's. Viņa soda metienu izpildījumi atzīmējami jau par īsti virtuoziem. No vakar kenigsbergiešu iegūtiem 34 vārtiem Perrey's viens pats iemeta 13, kas

Spēles moments Kenigsbergas vārtu priekšā. Kenigsbergieši veidoja valsts atvairta soda metienu. (O. Sprūdes uzs.)

viņu nepārprotami izvirza par viesu komplektējuma izcilāko personību. Viņš arī tiešām pieskaitāms vācu visievērojamākiem rokas bumbas spēles pratējiem, jo 1938. un 1939. gada sezonās Perrey's 7 reizes aizstāvējis Vācijas krāsas valstu sacīkstēs. Viesu sniegums vēl lielāku atzinību pelna, ja ievēro, ka savu brīnumstraujo darbību attīstīja slidenā atkalā laukumā. Kaut arī Rīgas izlase piedzīvoja augstu zaudējumu, taču mūsu vēl maz piedzīvojušie rokas bumbas piekopeji absolūti katrā ziņā vienu no savām labākām spēlēm, kas sevišķi attiecināms uz 1. puslaiku. Laukuma ridznieku darbību var uzslavēt pat kā teicamu, bet šim pamatam vēl trūkst paša galvenā — strauja uzbrukuma caurgājiena spars un asu vārtu metienu. To kā latviešu vājāko vietu raksturoja arī kenigsbergieši. Vārbut kustīgāku varēja vēlēties vienīgi Rīgas pussargu līniju. Kenigsbergas izlase vakar mums skaisti parādīja, kā īsti jāspēlē rokas bumba, ko nu atliek tikai iegavmēt un piesavināties nākotnē. Nav jāaizmirst, ka arī futbolā Rīga pirmo sacīksti Kenigsbergai zaudēja ar katastrofālu 1—10 rezultātu, un tagad jau spējas ir pilnīgi līdzvērtīgas. Notikumi mēdz atkārtoties un kādēļ gan lai Rīga nesagaidītu turpmāk progresu arī rokas bumbā, kur patiesi mēs esam tik maz piedzīvojuši un tikai tagad iepazīšies ar pirmo augstas klases vienpadsmitu. J. Z.

Centra pussargs Laimiņš gūst pirmos mūs vārtus Rīgas vienības labā. (O. Sprūdes uzs.)

Viesu pirmā uzstāšanās Rīgā gan bija paredzēta jau aizvakar, taču negaidītu apstākļu dēļ Kenigsbergas izlase noteiktā laikā nevarēja Rīgā ierasties. Tas tomēr nekavēja kenigsbergiešus absolūt abas sarunātās sacīkstes. Izlīdzināšanās šeit notika ļoti vienkārši: vakar viesi noturēja abas sacensības. Plkst. 10 viņi spēkojās ar Rīgā novietoto vācu karavīru izlasi, un plkst. 13 Kenigsbergas vienpadsmita stājās pretī Rīgas pilsētas vienībai.

MŪSU SKOLOTĀJI ZAUDE 5—20.

Nevar pastāvēt nekādu šaubu, ka savās līdzšinējās gaitās latviešu samērā tik ļoti jaunā rokas bumbas spēlētāju saime vērtīgākās zināšanas smēlusies no vācu karavīriem, kuri mums pirmie pavēra skatu rokas bumbas noslēpumu apcirknos. Cīņā ar Kenigsbergas komplektējumu mūsu skolotājiem nācās piedzīvot smagu 5—20 zaudējumu, pie kam jau 1. puslaiks noslēdzās ar viesu iespaidīgu 9—3 pārkāpumu. Par pašu sacensības risinājumu šeit tiešām maz ko teikt, jo visu, kas noticis laukumā jau spilgti raksturo sacīkstes gala iznākums. Kenigsbergieši izrādījās ievērojami pāri kā ātrumā un spēlē, tā arī vārtu raidījumos. Ar uzbrukuma noslēguma asajiem metieniem viesiem mazliet spēja līdzināties vienīgi karavīru bīstamākais vīrs Steimel's, kas arī zaudētāju labā ieguva visus 5 vārtus. Kenigsbergai lielisko 20—5 uzvaru izci-

Bolderājas basketbolisti un volejbolisti pārspēj Daugaviešus

Interesantas basketbola un volejbola sacensības vakar risinājās Bolderājā. Sieviešu volejbola meistarvienība US pēc katastrofāli (1—15) zaudētā pirmā seta tomēr atzīmēja uzvaru pār Daugaviešu sešnieku 15—12; 15—10. Vīriešu volejbolā, kā arī basketbolā skaistus panākumus guva enerģiskie Bolderājas spēlētāji. Volejbolā bolderājieši pārspēja Daugaviešus 15—4; 15—9. Pēc saistošas cīņas Bolderāja pieveica Daugaviešu izlasi arī basketbolā 37—34 (1—18). Sevišķi veiksmīgi pie groza darbojās bolderājiešu centra uzbrucējs Riekstiņš, kas viens pats ieguva 17 punktus. Vēl uzvarētājos spēlēja: Abols — 9 p., Simsons — 7, E. Freimanis — 2 un Aizstrauts — 2. Daugaviešu komplektējumā bija: V. Sulmanis — 13 p., Caune — 8, A. Bērziņš — 8, Balodis — 3 un Adamovičs — 2. Kā redzams, tad no pirmā sastāva Daugaviešus reprezentējis vienīgi V. Sulmanis.

BASKETBOLA TIESNEŠU SANĀKSMĒ

notiks piektdien, 27. novembrī, pl. 18 Gertrūdes ielā 6. Pēc tam tiesneši varēs saņemt tiesnešu kartes.

Vācijas valsts vienības labākais uzbrucējs un neatdārināmais bumbas artists Walter's.

Vācu futbolistu 100. uzvara

Vācija - Slovākija

5-2 (2-0)

Šoreiz savu pārkāpumu atzīmēja Vācijas vienpadsmita. Vārtu guvuma virkni vāci vakar ievadīja jau 2. minūtē, kad mūriki sasniegta lieliskā centra uzbrucēja Willimowska sāvīens. Lai gan laukumā turpinājās ievērojama Vācijas izlases pārkāpums, tomēr pie vārtu ieguvuma vēl lika tikai pāris sekundes pirms tiesneša paslika pārtrūkuma svīlpes, jo ļoti sekmīgi savu uzdevumu veica uzņēmīgais slovāku vārtsargs Reimans. Puslaika pēdējā minūtē Slovākijas acīgo vārtsarga pārņēma kreisā malēja uzbrucēja Klingler'a raidījums. Puslaiks noslēdzās ar Vācijas vienības 2—0 pārkāpumu. Atjaunojot sacīksti, 12. minūtē 2. puslaika sākumā Klingler's vācu pārsvaru nostiprināja 3—0. Trīs vārtu pārkāpums lau lika domāt, ka Vācijas uzvara pilnīgi nodrošināta, kad pēkšņi 15. minūtē slovāki ar kreisā ārējā uzbrucēja Lukaara un centra Biro stieniem rezultātu samazināja uz 2—3. Slovākijas reprezentanti visām spēlēm tagad centās panākt izlīdzinājumu, taču bez reālām sekām un aizvien noteiktāk sāka izrādīties atkal vācu pārsvars. 13. minūtē Walter's losiļie vārti pilnīgi izlīdzināja slovāku cerības. 4—3 pārkāpums Vācijas virkņējumam piedeva jaunu enerģiju, un beizga legstāto vārtus, vienlētis Decker's skaisti atzīmēja savu atgriešanos valsts vienības spēlētāju saimē. Pie Vācijas labvēlīgā 5—2 rezultāta arī atskauzēja kroata tiesneša Banzanta beizga svīlpe. Vācijas vienpadsmitam 100. uzvaru sagādāja šāds vienpadsmitis: Jaha's; Janes, Miller's; Knauer's, Rohde, Sing's; Adamkiwicz's, Decker's, Willimowski's, Walter's un Klingler's. Salīdzinot ar pēdējās sacensībām nopietnākās pārmaiņas bija konstatējamās uzbrukuma kroata malā, kur blakus Decker'am dar-

Willimowski's — viens no viscilamākajiem vārtu šāvējiem Vācijas valsts vienības uzbrukumā.

bojās vispusīgais Adamkiwicz's. Šas vēl pirms pāris nedēļām Vācijas — Kroātijas valsts sacīkstē ļemā aizsarga posteni. Vācijas izlase vakar sevišķi izcīlās nenogurstošais pussargs Kupier's, kamēr uzbrukuma piecīvēkā vislabāk sekmējās Decker'an. Beizga apbrīnoto vārtu šāvēju Willimowski slovāku aizsardzība nepātrankli sedza. Slovākijas vērākējumā vispoožāk mir-dzēļi lieliskā vārtsarga Reimana brīnīgā talants, aiz kura tālā kā nākošie latākle nāca uzbrukuma labā mala un spēcīgais centrs Biro. Līdz ar vakardienas uzvaru Vācija noslēdz savu šigada valsts sacīkšu sēriju. 10 cīņu bilancē Vācijai ir 7 uzvaras, 1 neizšķirta sacensība (ar Spāņu) un tikai 2 zaudējumi. Runājot bez pārspīlējuma, arī tagad, kara laikā gūtajiem panākumiem, Vācijas futbolis var būt tiešām dibināts leņpas, jo tik spožu panākumu bilance nevar uzrādīt pat tādas valstis, kas nekaro.

6. decembrī sāksies Rīgas meistarsacīkstes volejbolā

Gandrīz reizē ar basketbolistiem jauno sezonu sāks arī Rīgas volejbolisti. Mūsu volejbola sporta vadība jau 6. decembrī paredzējusī noturēt pirmās sacensības Rīgas meistarības turnīrā. Vienību sadalījums klasēs noteikts šāds: vīriešiem — virslīga, 1. un 2. klase; sievietēm — 1. un 2. klase. Rīgas volejbola meistaracīkstēm vienības jāpiesaka līdz 2. decembrim pl. 17 Gertrūdes ielā 6.

VĒRTĪGS SMAGATLĒTIKAS SARIKOJUMS

Ievērojams smagatlētikas sporta sarikojums risināsies svētdien, 29. novembrī, kad pl. 10 Rīgas cirkū notiks eksterņas sacīkstes grieķu-romiešu cīņā. Startēs visi teicamākie mūsu pakļāja meistari — Ozoliņš, Kundziņš, Muce-nieks, Krūmiņš, Straždiņš, Anderson's, Skopāns, Koškins, Dapiļovs, Banka u. c. Kundziņa pretinieks būs krietnais jaunākās paaudzes spēks Pirs, bet Koškins sacentīsies ar Dapiļovu. Cikstoni visu laiku ļoti nopietni trenējušies un svētdien gaidāmas augstvērtīgas cīņas. Sacīkstes rīko sporta biedrība Auseklis.

Tikai Klusovs, Rozentāls un Meilis...

Liepājas pilsētas mākslas muzeja telpās pasrēiz atklāta rudens mākslas izstāde. Ar 54 darbiem tur reprezentējas arī mūsu līdzstrādnieks Edgars Keiša. Atklāšana viena no vislabāk notvertajiem sarīkiem — Liepājas populārākā vidējo distanču skrējējs Jānis Rītiņš.

Ka boksa sarīkojumos cirka nams vienmēr skatītāju pārpildīts, vairs nav nemaz jāstāsta — tā kļuvusi jau parasta lieta. Cik gan reizi jau skatītāji jutušies pievilti, jo rīkotāji parasti sola, ka uzstāsies visi labākie spēki, bet, pienākot sacensību brīdim, pārākumā ir jaunas un maz pazītas sejas. Taču vismaz pagaidām arī šis apstākļi nav aizkavējis skatītāju pieplūdumu. Dibināti varam teikt, ka boksa ir mūsu otrs populārākais sports veids aiz futbola. Arī vakar, kad risinājās rudens meistarsacīkstes boksa, vairums dalībnieku bija jaunākās paaudzes reprezentanti, bet no klases vīriem, kurū vārdi mūsu boksa sportā jau pazīstami un iemijoti, ringā kāpa tikai Klusovs, Rozentāls un Meilis. Viņi, pieskaitot vēl arī vācu karavīru Gānsring'u, bija vakardienas sarīkojuma tiešām teicamākie vīri.

Dalībnieku skaits visumā izrādījās niecīgs. Mušas svarā rudens meistarsacīkumu ieguva jauns zēns Ivanovs, kuram tiešneši piešķīra punktu uzvaru pret gados līdzīgo, bet augumā sīkāko pretinieku Jansonu. Attapīgāks un arī saprātīgāks cīnītājs bija pēdējais, vienīgi Ivanova teicams uzņēmīgāks. Šī bija vienīgā cīņa, kur vakar tiešneši gan, šķiet, kļūdījās noteicot uzvarētāju un piešķirot labākajam «vīram» zaudējumu. Gaija sv. rudens meistaru sauc — Stūģis. Viņš izpūtēja savu vienīgo pretinieku Rostaltu. Sākumā stāvoklis bija tāds, ka Rostalts, kurū katru brīdi varēja sagaidīt knock-out zaudējumu. Stūģis rīkojās ringā kā īsts saimnieks. Pamatā tomēr atklājās, ka viņam trūkst izturības, un nu uzbrūcēja bija arī Rostalts, kaut gan beigās, paliekot punktu mazākumā, zaudēja. Šajā cīņā noskaidrojās, cik dīvaina gan ir pūļa psihe. Pirmajā roundā par Rostalta mazliet divvainājam kustībām atskanēja skaļi skatītāju un svilpieni, bet kad viņam

sāka veikties labāk — to vietā stājās aplausi... Ikiens meistarsacīkstēs ir bijis iesācējs. Spilgtā atmiņā palicis gadījums no kādām Latvijas olimpiskām spēlēm, kas risinājās LSB laukumā. Pirmo reizi tur atklātās sacīkstēs uzstājās liepājnieks Nimanis un, protams, zaudēja. Loti komiska toreiz bija viņa stāja un skatītāji smējās no visas sirds. Bet tas, lūk, bija tas pats Nimanis, kurū vēlāk nebeidzām vien slavēt un apbrīnot kā vienu no mūsu vislabākajiem boksa reprezentantiem — Latvijas spalvas svāra meistaru! Laudis un jo sevišķi mūsu katrā ziņā ne sevišķi kultūralie, bet izlaidīgie boksa sacīkšu apmeklētāji, ir nežēlīgi. Viņiem tik pasvīpties, pasmieties un pazoboties, bet tas lai jaunos bokserus neatbaida no tālākajām sacīkstībām. Neviena dalībnieka vakardienas sarīkojumā nebija spalvas svarā, bet vieglā svarā satikās vācu karavīrs Gānsring's ar mūsu krietno tehniķi Klusovu. Šī bija viena no svārkajām cīņām. Pelnītu punktu uzvaru guva Gānsring's, kurš pilnīgi savu pārkumu apliecināja 3. roundā, kad Klusovam vairs nebija izturības. Šoreiz viņš par to sevišķus pārmērus nepelna, jo Klusovs vēl nebūt nav vieglsvārs, bet augstākā svaru kategorijā startēja tikai tadē, ka Gānsring'am nebija neviena cita pretinieka. Ar skaisto, atklāto un vienmēr agresīvo cīņu Klusovs savus daudzus draugus nepievēla, kaut arī šoreiz palika zaudētājs. Nav brīnums, ka cīņā pret svarā pārkāto pretinieku viņam beigās apstāties spēki. Gānsring's pie tam ir krietns bokseris — izturīgs, uzņēmīgs un ļoti bīstams ar saviem cākiem. Dažreiz gan viņa sitienu trāpa mazliet par zemu. Pusvidējā svāra kategorijā klase par sevi bija Rozentāls: stils, tehnika, taktika — visas šīs īpašības šoreiz atmirdeja patiesi spoži un viņam arī pelnīti tika skatītāju skaļi

aplāusi. Rozentāls sevi parādīja no vislabākās puses, kas jo viegli bija iespējams arī tadē, ka viņa pretinieki izrādījās boksa mākslā vēl ne sevišķi spēcīgi. Pusvidējā svarā vispirms Kiršteins pieveica Melbārdi. Ringa tiesnesis Makuļevičs 2. roundā cīņu pārtrauca, jo ar neapdomīgi smagajiem sitieniem un pārspīlēto tempu Melbārdis pārvērtēja savus spēkus, kāpēc virsroku guva Kiršteins. Rozentāls uzvarēja Žeiri, pēdējam 2. roundā cīņu uzdodot. Izšķirošā sacensībā Rozentāls palika pārliecinošs uzvarētājs ar lielu punktu pārkumu pret Kiršteinu. Tā bija efektīga un acij tikama uzvara. Kiršteina boksa katrā ziņā ir dotības. Šoreiz jāuzslavē viņa lielā izturība. Sapēmis ļoti spēcīgus trāpījumus, Kiršteins tomēr ne brīdī nedomāja atstāt ringu un cīnījās tiešām sportiski varonīgi. Vidējā svarā rudens meistarsacīkumu izcīnīja Tilbs. Viņš palika drošs punktu uzvarētājs sacensībā pret Zvirgzdiņu. Tilbs imponēja kā it saprātīgs cīnītājs, kas velti nemetējās rokām, bet mēģināja vienmēr parādīt precīzus trāpījumus. Viņam gan jāaizrauda, ka vienīgais mērķis nav pretinieka galva, bet paliek taču arī vēl sirds u. c. vietas, kas boksa tik vērtējamai aizsargājamās, lai nebūtu jāpiedzīvo sāpīgi zaudējumi. Pusmagā svarā Andersons ar punktu pārsvaru uzvarēja Krūmiņu. Abi viņi — iesācēji. Krūmiņam atgādināms, ka nedrīkst novērst skatu no pretinieka un uzbrukt nokārtu galvu, pie tam vēl aizvērtām acīm! Ko gan tadā gadījumā var redzēt! Meilis pēc tam pieveica Milleru. Pēdējam jau 1. roundā savainoja ausi. Andersons no cīņas ar Meili atteicās un rudens meistara godā tika Meilis. Žēl vienīgi, ka šo mūsu ievērojamo spēku vakar neredzējām kādā īsti nopietnā sacensībā.

Sprīdums par vakardienas boksa sarīkojumu ir tāds, ka pārāk bieži ļaujam kāpt ringā pavisam maz sagatavotiem jaunās paaudzes sportistiem. Vispirmā kārtā tas jau nepavisam nav svētiģi pašiem jaunajiem cīnītājiem. Ja viņiem gadās satīties ar spēcīgiem pretiniekiem un smagi zaudēt, tad var zūst jebkāda grība piedalīties sacensībās arī turpmāk. Bez tam — vai tad skatītājam kāda sevišķa interese vērot ringā sportistu, kas saņem pilnīgi nevienādu pretinieku un pa lielākaļ daļai atrodas tiešām nožēlojamā lomā — smieklu varā. Vispirms jāsatiekas iesācējiem ar iesācējiem un tikai tad var domāt par turpmāko. Nepieskaroties tehnikai, kas nav ieadzējama vienā dienā, ļoti nepārdomāta parasti izrādās jauno bokseru taktika un pieceja cīņai: pirmajās minūtēs visi spēki jau izsmelti! Izturību var uzskatīt arī par mūsu vecākās gvardes bokseru spēju bērnu, kaut gan patiesībā tā ir viena no pamatprasībām teicamu panākumu realizēšanai. Šīs dienas, braucot no frontes, Rīgā neilgi uzturējās bijušais latvju izlases bokseru treneris Eriks Hāzenfuss. Viņam izdevies redzēt svarīgo sacensību Vācijas smagā svāra meistariības cīņā starp ievērojamam profi bokseriem Neusel'u un Heuser'u. Šo cīņu raksturojis vienīgi temps, temps un vēlreiz temps! Atrums ne brīdī nav atslābis. Protams, tādu cīņas veidu spēj nodemonstrēt tikai bokseri, kam izturības krājums sevišķi bagāts. Izturības iegūšanai mūsu ringa māksliniekiem jāvelta liels un atbildīgs darbs. Visumā vakardienas sacīkstes nekādā ziņā nevar uzskatīt kā teicami izdevušās. Bija kvalitatīvi samērā vājas cīņas, nestartēja daudzi pieteiktie dalībnieki un pati sacensību gaita risinājās ar pastāvīgiem nosebojumiem. Trūka raituma un spraiguma — galvenais, kas raksturo ikvienu ievērojamu sporta sarīkojumu. Six.

Basketbolisti pārbauda savas spējas

Gatavojoties svarīgajām meistariības cīņām vakar vairākas mūsu teicamākās basketbola vienības pārbaudīja savas spējas draudzības un treniņa sacīkstēs. Nopietnāko ievēribu, protams, saistīja meistarsacīkuma ASK debija, kurā pretinieks bija LSB virknējums. Brīžiem nodemonstrējot jau it raitu sadarbību ASK izlase izcīnīja 41—29 (22—9) uzvaru. Pilns meistarsacīkstes pamata sastāvs laukumā darbojās gan tikai 1. puslaikā, kamēr otrās 20 minūtes ASK sāka bez Meldera un vēlāk no ierindas izstājās arī Ārens ar Stulpiņu. Viņi kādā sadursmē nelaimīgi savainoja uzacis. ASK labā visvairāk punktus guva Vanags — 16, tad Meldēris — 8, Ārens — 8, Bičevskis — 4, Justs — 3, Stulpiņš — 2, Vilciņš un Lāsars — 0. LSB seja bez viena no labākām spēkiem O. Nārūna izskatījās šāda: Teriņš — 10, Brinkmanis — 9, Dikmanis — 8, Abols — 2, Jēpis un Opmanis — 0. Arī abu biedrību otro vienību sacensība noslēdzās ar ASK pārstāvju 59—20 uzvaru. ASK otrā sastāvā spēlēja arī viens no izcilākām Liepājas basketbolistiem Kalniņš, kas tagad pārnācis dzīvot Rīgā. Treniņa sacīksti vakar absolvēja Starta un LDzB vienības, kur, protams, savu pārkumu pierādīja estartieši. Viņu šīs sezonas galvenais ieguvums ir jaunais aizsargu pāris Altbērgs ar Šternu, kamēr Starta uzbrukumā blakus Zebelinam un Ailim atkal spēlēja Krauklis, kas pagājušā gadā parasti bija atrodams aizsarga postenī.

Draudzības sacīkstē pagājušā piektdienā sacentās virslīgas Starta un 1. līgas VEF vienības. Sprāģā cīņā 52—45 (30—24) uzvaru guva Starta basketbolisti. Starta sekmīgākais uzbrucējs bija Zebelinš, kas viens pats guva 29 punktus; Blicavs — 7, Krauklis un Altbērgs — 6, Aillis — 3, Krēgers — 1 un Šterns — 0. VEF vienības labā punktu ieguvumu panāca: Šības — 20, Līģers — 11. Bite un Rozentāls — 7, Avotiņš un Karps — 0.

Svarīgas spēles basketbola meistariības ievadījumā

Mūsu basketbola sporta vadība tagad pilnīgi izstrādājusi Latvijas 1942. gada meistariības izcīņas noteikumus, kā arī vienību sadalījumu klasēs. Latvijas meistara titula deģ sacentīsies 5 spēcīgākās Rīgas vienības — ASK, Daugavieši, Starta, US un LSB, kas reizē sastādīs augstāko klasi — virslīgu. Meistariības spēles virslīgas dalībnieces sāks jau nākošā svētdienā, 29. novembrī, kad DSG zālē Vingrotāju ielā 1 risināsies pirmās kārtas sacensības. Pl. 16 Daugavieši — ASK (tiešneši V. Maike, J. Zariņš) un Starta — US (J. Augusts, G. Silpiņš). Meistariības cīņu ievadījumā, kā redzams, notiks ļoti svarīgas cīņas, jo ASK un Daugaviešu piecnieki izcīnīja pirmās vietas pagājušā pavasarī noturētās Rīgas meistarsacīkstēs, bet US un Starta izlases guva labākās sekmes nesen absolvētā rudens turnīrā. Meistariības pirmā kārtā brīva LSB vienība. Turpmāko spēju kārtība izlozēta šāda: 2. kārtā: LSB — US, Daugavieši — Starta, brīvs — ASK; 3. kārtā: ASK — Starta, LSB — Daga-

vieši, brīvs — US; 4. kārtā US — Daugavieši, ASK — LSB; brīvs — Starta; 5. kārtā Starta — LSB, US — ASK; brīvi — Daugavieši. Latvijas meistariības spēles virslīgā notiks 2 riņķos. Katrai biedrībai virslīgā jāpiešķir 5 spēlētāji, kuriem jāpiedalās vismaz 50% no visu sacīkšu skaita. Reizē jāpazīno arī virslīgas 5 rezervisti, kuri var piedalīties arī nākošās zemākās līgas (2. klases) sacīkstēs, nepārejot uz virslīgu. Pārejas līgas no zemākās uz augstāko klasi spēlētāju pārskaits ar augstāka klasi spēlētāju trešo puslīku. Rīgas zemākās līgas meistariības spēles sāksies 6. decembrī. Līgu sadalījums paredzēts šāds:

Mūsu plašā un vispusīgā studentu sporta organizācija US turpmāk nodomājusi ļoti nopietnu vārbu pārvērst sieviešu sportam. Ka šim darbam paredzamas labas sekmes, to apliecina mūsu notiekušajās eksperimentāras un rekordotās Elīzijas Kukaiņš-Karsones vārdā, kurā turpmāk vadīs US sieviešu nozari.

Latviešu studenti ievadījuši sarunas ar Liepājas studējošiem par ietilko Kaugas universitātes sportistu vienošanos Rīgā decembra mēnesī. Sacensības starp latviešu un lietuviešu studentiem domāts noturēt basketbolā, galda tenīšā un šahā. Sena draudzība, kā redzams, noris.

LDzB Sports biedri plānā sapulcē par savu vadītāju izraudzījuši Aleksandru Flasi, kas draudzniecīgu sportistu saimes priekšgājā atēdās arī līdz šim. Vēlū vārdos: A. Bračis, V. Svistuzenko, A. Krauze, J. Kauliņš, I. Veisura, Saieders, H. Kleimanis un K. Bele.

1. klasē — visu pārējo biedrību (atskaitot virslīgu) pirmās vienības; 2. klasē — visu biedrību otrās vienības; 3. klasē — visu biedrību trešās vienības, pie kam šai klasē katra organizācija var piešķirt arī 2 vienības, tikai iepriekš iesniedzot noteiktu spēlētāju (arī rezervistu) sarakstu; jaunatnes klasē — biedrības var pieteikt spēlētājus no 14—18 gadu vecumam (spēles laiks 2x15 minūtes) un sieviešu klasē tiesību piedalīties bauda katras biedrības viena sieviešu vienība. Zemāko klašu vienību pieteikumi jāiesniedz Basketbola savienības darbvedībā (Ģertrūdes ielā 6) līdz 28. novembrim. Basketbola savienības valdes nākošā sēde notiks 30. novembrī pl. 17.30 Ģertrūdes ielā 6. Sēdē obligātoriski jāierodas arī visu biedrību pārstāvjiem.

Paralēli ar Rīgas zemāko līgu vienību sacensībām risināsies arī apgabalu meistariības izcīņa. Rīgas 1. klases uzvarētājs, sacensoties ar apgabalu meistariem, noskaidros Latvijas labāko 1. klases piecnieku, kas kvalifikācijas spēles sastapsies ar virslīgā pēdējā vietā palikušo vienību. Nākošā

gadā tiesību spēlēt virslīgā gūs tās biedrības basketbolisti, kas pārejas sacīkstēs pirmie atzīmēs 2 uzvaras. Basketbola meistariības turnīri visās klasēs risināsies pēc 1939. gadā izdotiem basketbola spēles noteikumiem.

LSB SPORTISTU ROSĪBA

Ievērojamu rosību dažādās sporta nozarēs uzskūši LSB sportisti: LSB sporta komisijas priekšnieka amatā izraudzīts mūsu kādreizē ievērojamais vieglatlēts A. Kībils. Futbola sekcijas vadītājs ir M. Cakars, bet treneris J. Dobelis. Vieglatlētikas sekc. vad. K. Lībers. Treniņi K. Lībera un J. Tečta vadībā notiek svētdienās no pl. 10—12, otrdienās pl. 11—12 un 18—21, piektdienās pl. 11—12 un pl. 18—21. Basketbola sekc. vad. H. Dikmanis, Treniņi viņa uzraudzībā pirmdienās no pl. 18—20, otrdienās pl. 20.40—21.30 un piektdienās pl. 21—22. Galda tenisa sekc. vad. D. Štams, Treniņi katru dienu. Slēpošanas sekc. vad. Mūrnieks. Treniņi trešdienās un svētdienās. Tuvākas ziņas un paskaidrojumi LSB darbvedībā Vilandes ielā 3, dz. 2, katru darbdienu no pl. 18.

RĪGAS TURBĪNU un MAŠĪNU FABRIKA

Rīga, Bīķernieku ielā Nr. 18

Tālruni: Fabrikas vadītājam 59352
Kopējs numurs 51449

Ostland-Faser-Gesellschaft m. b. H.

„RIGAER HUTFABRIK“

Rīgā, Vagonu ielā Nr. 23. Tāl. 96577.

Pasūtījumu pieņemšana:

Adolfa Hitler'a ielā Nr. 20

Pilnus komplektus no Nr. 1—52 Šacha žurnālu

„Šacha māksla“

pardod „Sporta Pasaule“ redakcija par RM 7,50

Sokolādes un konfekšu fabrika

„LAIMA“

Rīgā,

Tālruni: Direktors 95959, tirdzn. vad. 91091, tehn. van. 94393.

Hipodromā

riņķošanas sacensības

Svētd., 29. nov., plkst. 10.00

Nākošās sacīkšu dienas: 6. un 13. dec.

Rekordu dienas Vigorello velodromā

Itālijas skaistajā pilsētā Milānā bez daudziem monumentāliem stadioniem un lieliski koptiem sporta laukumiem atrodas arī itaļu ritenbraukšanas «sirds» — Vigorello velodroms, šo līdz pēdējam sīkumam pārdomāti izbūvēto betona treku tagad dibināti uzskata par ātrāko velodromu pasaulē. Pēdējās nedēļās gandrīz ik vakarus Vigorello treka plašajās tribīnēs pulcējās tūkstošiem ļaužu. Viņu visu mērķis bija viens: skatīt itaļu teicamāko profesionālo ciklistu pasaules rekordu emedības. Vigorello velodroms tad arī pieredzēja īstas rekordu dienas. Nepilnu divu nedēļu laikā itaļu ciklisti ideālajā ceļā realizēja 7 jaunu pasaules rekordus. Brīnīgo rekordu virkni ievadīja itaļu populārais treka braucienis speciālists Fiorenzo Magni, veicot 50 km distanci 1 st. 07 min. 23,6 sek. laikā, pārspējot par vairāk kā pusminūti sava tautieša Saponetti līdzšinējo pasaules rekordu (1:08:02,0 st.). Reizē kā starplaiķis Magni uzrādīja arī pasaules labākos sasniegumus 3, 10, 20 un 30 jūdžu braucienos, kuri līdz šim ātrākais pasauļ bija francūzis Richards. Tikai dienu vēlāk jaunā rekordmēģinājumā devās otrs itaļu pasaules klases ciklists de Benedetti, kura nodoms bija realizēt jaunu pasaules rekordu 100 km distancē. Gan šis de Benedetti nodoms nepiedzīvoja savu piepildījumu, taču jaunus pasaules rekordlaikus viņš uzrādīja 60 km (1:23:08,6 st.), 70 km (1:37:18,4 st.) un 2 stundu (85727 m) braucienos. Tādi vienā startā de Benedetti kļuva trīskārtējs pasaules rekordists. Tad atkal nāca Magni kārtā. Viņš startēja 100 km rekordmēģinājumā. Lieliski apliecinot savu dzelzaino izturību, Magni izturēja sāktu ātro tempu. Viņš 100 km slēgtajā betona trekā veica 2:20:54,1 st., kamēr pašstāvošais Saponetti pasaules rekords līdzinājās 2:21:04,4 st. Magni fenomenālā rekorda mūžs

tomēr bija tikai 24 stundu ilgs. Nākošā vakarā vēlreiz 100 km garajā ceļā devās de Benedetti. Kad viņš šķērsoja mērķa līniju, skatītāji neatlaidīgajam ciklistam vēltija jūsmīgas ovācijas, jo de Benedetti 2:20:44,8 st. varējums atkal nozīmēja jaunu pasaules rekordu, kas pārspēja par 9,4 sekundēm arī iepriekšējā diēna Magni sasniegto laiku. Itālijas ritenbraucēju lielais mērķis tomēr vēl nebija piepildījies. Tāpat kā vieglatlētikā par fenomenālāko skrīšanas rekordu uzskata neaizmirstamā Paavo Nurmi sasniegumu 1 stundas skrīšanā, arī ritenbraukšanā «rekordu rekorda» godu pierakstīja Francijas krāsu pārstāvis Archambauda 1937. gada novembrī uzrādītam sasniegumam 1 stundas braucienā — 45840 m. Līdz šim pārsēpēt Archambauda rekordu vēlti bija izmēģinājušies dažādu zemju ritenbraucēji, pie kam neviena rezultāts lielāko francūža varējumu pat nopietni neapdraudēja. Arī rekordu diēnās Vigorello velodromā Magni mēģinājums bija piedzīvojis dziļu neveiksmi, jo 1 stundā Magni absolvētie 44440 m palika vairāk kā 1 km aiz Archambauda rekorda. Šķita jau, ka itaļu ātrākiem vīriem uz divritepa nāksies atstāt brīnīgāgo rekordu sanāksmi bez paša galvenā ieguvuma, jo viņi līdz šim bija labojuši vienīgi savu tautiešu rekordus. Grūto 1 stundas braucienā vēlreiz uzņēmās Fausto Coppi, kas nestrādājis agrākais rekordu mēģinājums, ceļā devās svaigiem spēkiem. Coppi arī atstāja istu rekorda tempu, kas pilnīgi līdzinājās Archambauda fenomenālaj gaitai. Visus tikai interesēja jautājums: vai Coppi mēlzo ātrumu izturēs? Aizritēja minūte pēc minūtes, bet Coppi aizvien joprojā pa betonēto treku. Izredzes kļuva arvien noteiktākas, lai gan runa varēja būt tikai par nedaudz metriem. Kad atskanēja šāviens, kas pavēstīja, ka aizritē-

jusi 1 stunda kopš Coppi uzšācis savu braucienā, visa vēriba pievērsās tiesnešiem, jo bija skaidrs, ka Coppi veikums atradās vismaz turpat līdzās Archambauda pasaules rekordam. Visu nācās izskirt tikai pāris desmit metriem. Un itaļu cerības tiešām piepildījās. 1 stundā Coppi bija nobraucis 45871 metrus, tādi pārspējot par neuzvaramo uzskatīto francūža pasaules rekordu. Tikai 31 metru, bet tomēr ātrāks bija bijis Coppi, piepildot visus Vigorello velodroma rekordu diēnu sapņus, jo Francijas vietā tagad fenomenālākais ritenbraucēju pasaules rekords pieder Itālijai — ideālajam Vigorello trekam. J. Z.

LIVORNO ZAUDĒ PIRMO PUNKTU.

Itālijas futbola meistarības izcīņas 7. kārtā beidzot pirmo punktu zaudējusi vadošā Livorno vienība. Pret jauno meistarības uzvaras favorītu neizšķirtu 1—1 rezultātu panācis Bari vienpadsmita, kas itaļu nacionālā līgā spēlēja pirmo gadu. Meistarvienība AS Roma savās mājās tikai ar grūtībām pārspējusi Bergamo Atalantas izlasi 2—1. Drāmātiskā, vārtiem bagātā cīņā Dženova uzvarējusi Romas Lacio komplektējumu 6—5. Itālijas meistarācīkšu 7. kārtā vēl FC Turina pieveikusi Vicenza 1—0, Venēcija — FC Milānu 2—1, Florence — Liguriu 5—1 un Juventus — eksmeistaru Boloņu 3—1, bet Triesta ar Ambrosianu spēlējusi 0—0 neizšķirti. Meistarības priekšgalā joprojām pārliecinoši atrodās Livorno ar 13—1 punktiem, tālāk seko FC Turina 10—4 p., Dženova un Florence ik 9—5 p.

KENIGSBERGAS VJB — AUSTRUMPRŪSIJAS MEISTARS

Kā pirmie šai sezonā Vācijas apgabalu meistarības sacensības absolvējuši mūsu paziņas — Ke-

nigsbergas VJB futbolisti. Viņi Austrumprūsijas apgabala meistara titulu iemantojuši tiešām pelnīti. Visskaidrāk to izsaka lieliskā 92 iegūto un 6 zaudēto vārtu attiecība. Kenigsbergas VJB vienpadsmitis jau tagad kvalificējies tālākām cīņām Vācijas meistara goda dēļ, kas sāksies nākošā pavasarī.

GROSSVARDEINAS VIENPADSMĪTS — UNGARIJAS RUDENS MEISTARS.

Meistarības pirmā — rudens posmā sacensības jau absolvējuši ungāru futbolisti. Rudens meistara godu izcīnījuši Grossvardeinas vienība, atstājot otrā vietā punktu tabulā Vasas vienpadsmitu. Ungārijas meistarības turnīra 1. rīķā pēdējās kārtas spēles bijušas raksturīgas ar neizšķirtiem rezultātiem. Ne mazāk kā 5 sacīkstes devušas 1—1 iznākumu. Arī abas meistarības izcīņas galvā vienības Grossvardeina (ar Salgotarjan) un Vasas (ar Gammu) spēlējus 1—1 neizšķirti. Savu stāvokli ievērojami uzlabojis eksmeistars Ferencvarošs, pārspējot Tōrekves komplektējumu ar 4—0 rezultātu.

VEF UN LSB TRENINI VIEGLATĻĒTIKA

notiek otrdienās un piektdienās no pl. 11—12 un 18—21, bet svētdienās no pl. 10—12. Treniņus vada J. Techts un K. Libers. Tuvākas ziņas LSB vieglatlētīem biedrības darbvēdībā katru diēnu no pl. 18, bet VEF vieglatlētīem pie Lūduma (tāl. 55255).

US BASKETBOLISTU

sanāksme notiks rīt, 24. novembrī, pl. 17 US kluba telpās Stabu ielā 32. Ierašanās visiem US basketbolistiem obligatoriska, 1

AUSEKĻA SVARU CĒLĀJU

treniņi turpmāk notiks vecmeistara F. Balcera vadībā trešdienās no pl. 18—20 Dzirnau ielā 105.

Santiem un tūkstošiem variācijās un dažādos atveidos pasaulē presē tagad parādās zviedru brīnumskrīvējs Gundars Hāggs. Augšējā attēlā Zviedrijas pasaules rekordistu redzam vācu mākslinieka Michael'a H. Eber'a uzvērē. Šo Hāgga karikatūru uzskata par labāko, kas līdz šim parādījusies atklātībā.

Hipodromā šoreiz tikai 11 sacensības

Ja pēdējā laikā hipodromā parasti notika apmēram 15 braucieni, tad vakardiēna iezīmējās ar to, ka šoreiz risinājās tikai 11 sacensības, jo sakarā ar zirgu apkalšanas grūtībām daudzus zirgus nevarēja pierakstīt. Samērā mazū rīķotāju skaitu redzējam jaunāko zirgu grupās. Divgadnieku braucienā pirmo reizi startēja Valburs un Sērenite, kam bez ievērojamākiem panākumiem. Skreļceļš bija labs, tādēļ it daudzi zirgi laboja savus rekordus. Sevišķi ievērojami rekordlaiku uzlaboja L. Pumpura vadītais Orators. Te nu jāpiezīmē, ka atkal dalībnieku vidū bija L. Pumpurs (pēc 3 svētd. diskvalifikācijas). Vakār ik divas uzvaras iezīnāja S. Tichomirovs un A. Puriņš.

Veczirgu 1. grupā negadīti labi, līdz pat distances beigām, cīnījās Kornets. Pēdējā aplī tam garām tika Meteors (K. Vērtis) un pie mērķa arī 2. vietas ieguvēja Baiga (F. Maslobojevs). Kornets (J. Kuklis) palika 3. vietā. Veczirgu 2. A grupā pavissam nesekmīgi bija favorīti Miss Black un Strēlnieks, kas nemaz nespēja konkurēt ar uzvarētājiem: 1. Dāldu (J. Morkis) un 2. Sandomachu (V. E. Bērziņš). Veczirgu 2. B grupā uzvarēja Sanlots (A. Puriņš); 2. Izumruds (J. Kriņonovs). Veczirgu 3. A grupā pēc ļoti sīvas cīņas uzvarēja Hards (A. Puriņš); 2. Osmans (V. Jirģensonis). 3. B grupā 1. Kornēlija (D. Kotēķers); 2. Referents (A. Suvorovs). 4—6 gadīgo rīķotāju 4. A grupā 1. Laima (S. Tichomirovs); 2. Vagulis (A. Švalo). Šī vecuma zirgu 4. B grupā uzvaru atīmēja Madriids (J. Petrovs); 2. Pitomeca (V. E. Bērziņš). 4—6 gadīgo 4. C grupā 1. Grafiene Akswortī (F. Maslobojevs); 2. Alina (A. Švalo). Trīsgadnieku 2. grupā uzvarēja Varenais (S. Tichomirovs); 2. Mans (F. Maslobojevs). Trīsgadnieku 3. grupas sacensībā 1. Orators (L. Pumpurs); 2. Varā (R. Sudrabiņš). Divgadnieku 3. grupā 1. Alunda (A. Švalo); 2. Askers (R. Lielais).

Biedrību sasniegumi un nodomi tenisā

Pagājušā gadā vadošā lomā tenisa sportā neapšaubāmi izvirzījās Universitātes Sports. Nevis tas vien, ka studentu sportisti ieguva vairumu pirmo vietu turnīros, bet tieši US tenisa sekcijas darbība var iepriecināt katru tenisa sporta cienītāju. Vecie spēlētāji bija ļoti aktīvi leščēju apmācīšanā. US izbūvēja savos laukumos Kronvalda bulvārī pat treniņu sienu. US tenisisti visos turnīros piedalījās ļoti kuplā skaitā. Tenisa sekcijas vadītāji Ozols un Ūdris vienmēr atrada laiku savu sportistu uzraudzīšanai gan laukumos, gan arī ārpus tiem. US sariķojusi vairākus internus turnīrus, Rīgas meistarācīkstes un priekšādošanas sacīkstes. Ar jaunieģūtiem spēlētājiem Ratki (agrāk RTK) un Bergmani (LSB) studenti droši uzvarēja visās klubu sacīkstēs. US ranga saraksts pašreiz izskatās šāds: kungu vienspēlē — 1. Abelītis, 2. Ūdris, 3. Rutkis, 4. Daļeckis, 5. Bergmanis, 6. Vilenieks, 7. Silpiņš. Dāmu vienspēlē: 1. Vitola, 2. Dzene, 3. Osmijago. US nākamā sezonā domā vēl uzlabot treniņu apstākļus, paplašinot treniņu sienu.

Rīgas Tenisa Klubs pavasarī darbojās samērā pasīvi. Lielie zaudējumi cilvēku un materiālā ziņā, kas radās boļševiku laikā, lika sevi sāpīgi just. Tomēr jau rudenī tikai ar niecīgu starpību RTK zaudēja savam sīvākajam pretiniekam US. Latvijas meistarācīkstēs RTK deva lielāko dalībnieku skaitu un RTK dāmas arī tagad vēl ir pirmās Latvijā. RTK ranga saraksts kungu grupā šāds: 1. Šteinbergs, 2. Treimanis, bet dāmām — 1. Zēberga, 2. Vuškalne, 3. Kavase. Piezīmējams, ka RTK galīgu ranga sarakstu vēl nav uzstādījis. Nākamajā sezonā RTK nolēmis pilnīgi atgūt savas pozīcijas kā vadošā organizācija Latvijas tenisa sportā. Lai arī ziemas periodā sportistiem būtu nodarbības, RTK nodibinājis slēpotāju sekciju, kuru vada Poruks. Liepājas Olimpija rāda, ka nevien futbolisti, bet arī tenisisti ir nopietni pretinieki Rīgai, jo pilsetū sacīkste šogad beidzās neizšķirti. Liepājniekiem steidzoši jāizbūvē piemēroti tenisa laukumi, lai varētu normāli spriest par Liepājas un Rīgas spēlētāju istajām spējām. Tagadējais stāvoklis ir tāds, ka Rīgas spēlētāji zaudē

Liepājā, un otrādi — Liepāja zaudē Rīgai! Veinīgi — laukumi. Liepājas labākie kungi ir: 1. Šmēlis, 2. Holmanis, 3. Šrāders. Dāmu grupā: 1. Matšone, 2. Blūmentāle. Olimpijas tenisa sekciju vada F. Marovskis. Vācu sporta apvienība (DSG) dod ļoti kuplu skaitu tenisistu ik sarīkojumam. DSG tenisistu sastāvs ļoti mainīgs, jo dieneista pienākumi spēlētājus bieži pārved uz citurieni. Tenisa sekciju vada ltn. Hellpapp's, un DSG tiešām apskaužami labā draudzībā kopā ar Rīgas Tenisa Kluba izmanto laukumus Viestura dārzā.

Arī sporta biedrība Auseklis strādājusi pagājušā sezonā kīusu, bet svētiģu tenisa veicināšanas darbu. Ausekļa tenisa sekcijas dalībnieki, kur gan nav neviena

izlases spēlētāja, šakli trenējušies un audzinājuši jaunus tenistus. Gribētos pat teikt, ka Auseklis piegriezis tenisa sportam vislielāko skaitu jaunu spēlētāju. Sekcijas vadītājam Strazdiņam pienākas pateicība par daudziem iekšējiem turnīriem. Ausekli ir 40 spēlētāju, to skaitā 16 dāmas. Šāds dāmu procents tiešām ir sasniegums, jo ne kvantitatē izveidojas kvalitāte. Ausekļa rīķībā atrodas 3 tenisa laukumi pie Citadeles. Spēlētāju ranga saraksts sekojošs: kungi — 1. J. Jansons, 2. V. Strazdiņš, 3. R. Preiss, 4. F. Matšons, 5. E. Veimbergs. Dāmas 1. S. Vēciņa, 2. A. Strazdiņa, 3. N. Berķinde. Auseklis arī nākamā sezonā nodomājis plaši veicināt tenisa sportu.

Arī Daugavieši bija paredzējuši nodarbības tenisā, bet tās izpālika. Cerams, ka nākamgad būs citādi. Vēl piemināms, ka Daugavpils, Smiltene un arī citas sporta biedrības provincē uzskatīs atkal tenisa nodarbības. Gaidīsim jo intensīvu darbību turpmāk!

PIRMI GADIEM

● Nosūdzot apskatu par vieglatlētikas sezonu, «Sporta Pasaulē» publicē Eiropas 1932. gada labākos rezultātus uzrādītājus: 100 m — Janah's (Vācija) 19,3 sek.; 200 m — Bergers (Holande) 21,1; 400 m — Metzner's (Vācija) 47,8; 800 m — Hampsons (Anglija) 1:49,5 min.; 1500 m — Bekkals (Itālija) 2:51,2; 5000 m — Lštinars (Somija) 14:46,9; 10000 m — Kuscinšis (bij. Polija) 30:11,4; 110 m barjēros — Vegner's (Vācija) 14,6 sek.; 400 m barjēros — Tisdals (Irlija) 51,8; auststīķiņā — Pļavēķis (bij. Polija) 1,96 m; tālšķiņā — Feimke (Vācija) 7,53; kārtšķiņā — Meher's (Vācija) 4,05; lodē — Dondz (bij. Čehoslovākija) 14,20; disķā — Remēšs (Ungārija) 89,73 m; šķēpā — M. Jārvilcs (Somija) 74,02. No latviešu izcilākām reprezentantēm Jūriņa šķēpā meļānā (64,57 m) loģem 9. un Dīnza lodes grānānā (115,17 m) — 11. vietu Eiropā.

I. šķ. restorāns-kafejnīca

"K. BAUMANIS"
Īpašn. A. Baumanis
Rīgā, Kr. Barona ielā 31
Tāl. 29125.

Eksternas sacīkstes grieķu-romiešu cīņā

svētdien, 29. novembrī, plkst. 10 Rīgas cirkā rīķo sporta biedrība «AUSEKLIS». Piedalīsies visi mūsu labākie cīkētori

Ziepju un parfimēriju fabrika

„DELTA“

īpašnieks FRIDRICHS POKULIS
Rīgā, Ventspils ielā 48, tālrunis 43721.

Arod biedrību Centrālā Saviennība

VAKARA KURSI
strādājošiem metāl rūpniecībā.

Š. g. decembrī sāksies kursi atslēdznieku, kalēju, liešanas — formēšanas un termiskās apstrādāšanas arodmaķībā. Pieteikties līdz 5. decembrim pie arodizglītības referentiem uzņemumos. ACS skolu kancelejas un ACS Rīgas novada pārstāvniecībā Carla Schirrena (Lāčplēša) ielā 43/45, tālr. 26148.

Ādu rūpniecības

Kontroles laboratorija

izdara dažādas ķīmiski-techniskas izmeklēšanas ādu, tekstila u. c. nozarēs un dod atsaiksmes par dažādu materiālu labvērtību.

Rīgā, Herman'a Gōring'a ielā 36,
tālrunis 96160.

11 maskotie vīri

Sen aizmirsts stāsts par sensācionālu notikumu mūsu futbola dzīvē

Dīvainā futbola vienība Melnā maska, kas 1924. gada 26. oktobrī Kauņā sacentās ar LFLS vienpadsmitu un zaudēja 1-3. No kreisās stāv: A. Plade, Lorencs, Šarfs, Strazdiņš, A. Graupners, Malādiņš, Hodža, Svistunenko, Stancīks, V. Plade un Šadeiko.

Ir pasaulē lietas un notikumi, kas sacel bezgala lielu troksni un neauroredzamus putekļu mākonus. Šiem gadījumiem tad velētas visas runas un domas. Lai ka straujajā ritumā tomēr ātri viss aizmirstas. Pāri paliek vienīgi sagrozīti nostāsti un leģendas. Gluži kā visur dzīvē, tā tas ir arī sportā, jo nevienam vien cilvēkam taču sports ir visa dzīve! Veco laikrakstu nodzeltējušās lappuses ir stāsti par daudz skaistiem un interesantiem atgadījumiem. Lai tos studētu un pētītu dažkārt ātri paiet nakts un pienāk rītausma. Taču gadās arī notikumi, kuri palikuši piemirsti. Par tiem stāsta tikai īsas oficiālas atziņas, paši šo gadījumu dalībnieki un aculiecinieki. Tā ir šoreiz, kad garāmejojot gribam atcerēties kādu ļoti sensācionālu notikumu, kas mūsu futbola dzīvē risinājās tagad jau patālā pagātnē — pirms 18 gadiem, un stāsts saistās ap futbola klubu Melnā maska. Šis īpatnējās vienības pirmā debija, kas reizē izrādījās arī pēdējā uzstāšanās, notika 1924. gada 27. oktobrī Kauņā. Tajā vietā, kur bija uzceltas lēnas un lielas nākotnes dienu sammu pilis, visi nodomi sabruka 1 spēlē — 90 minūtēs...

Bija 1924. gada aprīļa mēneša vakars, kad satikās 3 vīri, kuri reprezentēja 3 dažādas biedrības. Starp viņiem risinājās interesanta saruna par toreizējiem notikumiem latviešu futbola sportā. Vīri pārsprieda Rīgas labāko vienību stāvokli un mūsu futbolistu dzīvi tajā laikā, kad notika gatavošanās braucienam uz 9. vasaras olimpiskām spēlēm Parīzē. Tad gājēji izšķīrās un bija jau krietna tumsa. Nonākuši mājās katrs no viņiem vēl atcerējās un pārdomāja interesanto sarunu. Izrādījās, ka likts pamats ļoti īpatnējai idejai. Tās realizēšanu nenācās gaidīt ilgi. 1924. gada vasarā LSB laukumā futbolā sacentās RFK un Amatiērs. Visu

skatītāju uzmanība bija pievēsta saistošai spēlei, vienīgi savrupīgi nogrupējušies sūvēja 9 vīri — daži sporta darbinieki un futbolisti, kurus notikumi laukumā šoreiz pavisam neinteresēja, jo viņus nodarbināja pavisam cita doma. Savādās apspriedes nobeigumā realizējās lēmums dibināt jaunu futbola klubu, kur neatkarībā no tautības, savējami visi labākie Latvijas futbolisti. Kluba vadībai jāsatīdās no vecākās paaudzes spēlētājiem, lai būtu pilnīgs kontakts ar sportistiem: viena kopēja saime priekš un bēdās! Lēmums jo īpatnējs vēl bija tādēļ, ka katram futbolistam pagaidām atļauts startēt arī no savas līdzšinējās biedrības. Nekavējoties sākās kluba dibināšanas tālākais darbs. 5 cilvēki izstrādāja statūtus un iesniedza Rīgas apgabala tiesai, kura tos apstiprināja. Drīz komplektējās arī 11 spēlētāji un daži rezervisti. Tiem vajadzēja reprezentēt jaundibinātā kluba krāsas. Ļoti efektīgi bija tēripi, kur dominēja tikai 2 krāsas — balta un melna: melns krekls ar baltu apkaklīti un aprocēm, krūšu kreisajā pusē melna maska uz balta fona, melnas bikses un tādas pat krāsas zeķes ar baltām svītrām. Lai efekts būtu jo lielāks, paredzēja, ka vienība izies laukumā melnās maskās un līdz ar to radās arī attiecīgs nosaukums — Melnā maska. Jaunā kluba pirmā sēde notika Jaunekļu kristīgās savienības kamīna istabā. Sapulcējās 35 cilvēki. Līgas spēles nolēma nepiedalīties. Kluba mērķi visumā šķita ļoti cēli: nodibināt spēcīgu futbola vienību, kurai jāuzstājas ārzemēs, galvenā kārtā Eiropas ziemeļu zemēs — Skandināvijā, Somijā, Dānijā, kā arī kaimiņvalstīs — Igaunijā un Lietuvā. Kad noskaidrojās spēlētāju sastāvs, izrādījās, ka tam piemīt īsti starptautisks raksturs. Starp 11 futbolistiem, kas uzvilka Melno maskas tērpu, bija vācu, krievu, angļu, poļu un arī 1 latviešu spēlētājs — mūsu kādreizējais valsts vienības uzbru-

cējs Kurts Strazdiņš. Šie futbolisti nāca no 2 biedrībām — Keizarmeža un Jaunekļu kristīgās savienības. Bija nolēmts vēlāk Melnās maskas cīnītāju rindās saistīt arī igauņu un lietuviešu labākos futbolistus, vispirmā kārtā toreiz populārāko igauņu spēlētāju — vārtsargu Tipneru un uzbrucēju Pichlaku. Viņi abi spēlēja Igaunijas valsts vienībā. Tipners mums visiem labā atmiņā vēl šodien, kamēr Pichlaka vārds pazīstams tikai vecākās paaudzes sporta darbiniekiem un futbolistiem. Tas bija īsts tanks un kādreiz igauņu izlases vienības labākais vārtu sāvējs. Viņa vārds nebija mazāk populārs kā Seibela kādreizējā slava. Pichlaks gudroja lielas lietas un aizbrauca pat uz Vīni, kur izmēģināja savas spējas slavenajā Austria vienībā. Viņa sporta karjeru tomēr izbeidza auto katastrofa. Tāpat kā Seibels, ikdienas darbā Pichlaks bija šoferis. Melnās maskas sprausie mērķi gan ne tuvu netika sasniegti, kāpēc izpalika arī paredzētā igauņu futbolistu piesaistīšana. Pārāk ātri — jau pirmajā spēlē radās eksplozija, kas uz visiem laikiem pārvilka svitru sensācionālajiem nodomiem. Pēkšņi sajuka un cerētie ideāli palika neaizsniegti...

1924. gada 26. oktobra vakarā sākās Melnās maskas pirmais un pēdējais ceļojums. Pirmā uzstāšanās gan bija paredzēta kā liela futbola sensācija Rīgā, jo pastāvēja projekts sarīkot spēli ar RFK, taču to neizdevās realizēt. Smagi piekrautiem koferiem ērtā 2. klases vagonā Melnās maskas spēlētāji devās uz Kauņu. Tur jau ribēja varenas reklāmas bungas. Laikraksti zināja stāstīt, ka uzstātosies kāda slavena zviedru vienība. Paši rīkotāji gan vēlāk taisnojās, ka tie nav reklamējušies kā zviedri. Var jau būt, ka viņiem tiešām taisnība. Melnās maskas oficiālos dokumentus — vēstulu blankas un aplokšnes

greznoja uzraksti 7 dažādās valodās, pie kam pirmā vietā bija zviedru uzraksts. Iespējams, ka tādēļ arī lietuvieši pie sevis gaidīja Zviedrijas futbolistus. Lai nu kā, bet 26. oktobrī Kauņā tika pārniegti visi iepriekšējie skatītāju rekordi. Sacikstē ieradās toreiz vēl neredzēts skaits vērotāju — vairāk kā 5000 cilvēku. Sajā ziņā Melnās maskas debija izdevās īstēni imponanta. «Zviedru» futbolistu pretinieks bija Kauņas populārais LFLS vienpadsmitis. 11 melnās maskās tērpto vīru ierašanās laukumā skatītāji uzpēma dažādi — gan aplausiem, gan arī svilpieniem. Kad lietuviešu tiesnesis Garbačauskas vēstīja sacensības sākumu, skatītāji domāja no viesiem redzēt futbola spēles brīnumus. Tomēr notika vilšanās. Jau paši «maskieši» redzēja, ka nekas labs nav sagaidāms. Zem neierastajām maskām, kas apsedza visu galvu (skat. uzņēmumu), spēlētāji svida, bez tam melnās maskas bieži aizsedza arī skatu, tā kā darboties nācās ļoti grūti. Skatītāji nemitīgi kļiedza un uzmodināja atsegt maskas. Starp 5000 vērotājiem netrūka arī tādu, kas maskotajos vīros pazina latviešu futbolistus un visas ilūzijas par zviedriem bija zudušas. Rīdzinieku sastāvā ietilpa toreiz ievērojamu mūsu futbolistu: vārtos — A. Graupners; aizsargos — Hodža un Svistunenko; pussargos — Lorencs, Majūšins un Šadeiko; uzbrukumā — A. Plade, Strazdiņš, Stancīks, V. Plade un Šarfs. Tas bija ļoti spēcīgs komplektējums, tomēr kopējās saspeles trūka. Saprašanās nebija arī tādēļ, ka vairāki spēlētāji uzstājās neierastos posteļos. Sacensība risinājās ļoti trokšņaini. Pastāvīgi atskanēja skatītāju svilpieni un starpsaucieni. Melnai maskai šī izrādījās negaidīti bēdīga uzstāšanās. Stāvokli nevarēja glābt arī tiesnesis Garbačauskas, kaut gan viņš spēles beigās nosvilpa nedaudz minūtes ātrāk par normālo laiku. Gala rezultāts bija tāds, ka

LFLS uzvarēja 3-1. Šāds negaidīts un smags fiasko salauza visus ticību nākotnei. Smieklīgam pavadi, izsvilpti un nokārtām galvām spēlētāji atstāja laukumu. Melnai maskai domātos aplausus saņēma LFLS vienpadsmitis... Svešinieki bija atmaskoti un 5000 skatītāji smagi piemulkti. «Šalin Juoda Kauķ!» («Nost ar Melno masku!») — sauca Kauņas futbola draugi, kad pievilti atstāja stadionu.

Skajā notikuma fināls bija tāds, ka atgriežoties Rīgā, Melnās maskas vienpadsmita dalībniekus un vadītājus sagaidīja ļoti bargs liktenis — visus viņus diskvalificēja. Mūsu futbola sporta pasaulē tā bija nepiedzīvota sensācija, kas radīja plašu atbalsi arī Kauņā un Tallinā. Melnās maskas nodibināšanu un uzstāšanos dažs uzskatīja par grandioza rakstura avantūru, bet cits atkal uzpēma kā nevainīgu humoru. Patiesība ir tāda, ka pati ideja nebija peļama, jo tās pamatā varēja skatīt domu par ļoti spēcīgas futbola vienības radīšanu, kurā būtu apvienoti visi Baltijas labākie futbolisti. Taču jau pati pirmā uzstāšanās, kad spēlētāji izgāja laukumā glēpušies melnās maskās, pierādīja bezgaršību un lētus efektus, kas drīzāk atgādināja kādu cirka atrakciju nekā nopietnu sacensību futbola laukumā. Notikums ar Melno masku tādēļ vienmēr uzskatīts kā nožēlojams un nepārdomāts pārspriests, kam pavisam maz kas kopējs ar ievērības cienīgu un patiesi vērtīgu gadījumu Latvijas futbola vēsturē. Stāstu par maskotiem vīriem lai tādēļ arī turpmāk aplūkai putekļi un ja šoreiz šai divvainajai lietai garāmejojot esam pieskārušies, tad tas noticis tikai tādēļ, ka vēl reiz gribas pabrīnēties un izsaukties — «Kas gan viss pasaulē nenotiek!» šis no pagātnes celtais notikums lai tad nu atkal uz laiku laikiem padots aizmirstībai!

Arnolds Smits.

Mazi stāstījumi — PĀRĀRĀTIE piezīmju blokā

Sporta biedrības Anskāts Liepājas nodalās priekšnieks — būvzinātnieks P. Fridričovs. Reprodukcija no E. Keiņa šarža Liepājas rudens mākslas izstādē.

LIEPĀJAS SPORTISTU ATTELI MĀKSLAS IZSTĀDĒ.

Liepājas pilsētas mākslas muzeja atklātā rudens mākslas izstādē. Tajā piedalās arī mūsu līdzstrādnieks karikatūrists Eduards Keiņš. Viņš reprezentējas ar 54 darbiem, kas galvenā kārtā iverti no Liepājas sporta dzīves. No oriģinālākiem šaržiem piemi-

ņams Olimpijas futbola vienības vārtsargs H. Lazdiņš, kas attēlots kā mūžīga sporta laukumā. Patīkami uztverts arī futbolists Jurčenko. Tajā šaržā rindā Liepājas labāko tenisistu, īpatnēji zīmētā sporta biedrības Anskāts Liepājas nodalās priekšnieks P. Fridričovs un vieglatlēts Prizilačovs. Būvzinātnieks raksturīgā izceļas Liepājas labākā groza spēlētājs basketbolā Alma Krūma un vidējo distanču skrējējs Ritiņš. Savos šaržos un karikatūrās Keiņš pasvīro Ilmāra Iokasību un vieglatlēti, vieglatlēti meklējot alegoriskus motīvus saimniecības, interesanti vēl tas, ka Keiņš darbu veic glūzi vai neticamā ātrumā. Vairāms viņa īstādi šarži pārdo. Vieglatlēts Prizilačovs savā īpašumā ieguvis pasaulē slaveno skrējēju Lenci un Harbiga attēlus, kas abi redzami draudzīgā sarunā. Liepājas rudens mākslas izstādē ilgs līdz 29. novembrim.

SPORTISTI DZIEDĀTAJU LOMĀ.

Pagājušā nedēļā atkal par sevi runāja mūsu kādreiz īstā vieglatlēte un tagadējā latviešu sieviešu sporta vadītāja Elīda Karlisone-Kukaine. Viņa izraudzīta arī par US sieviešu nozaru vadītāju un jau stāvējis pie šī atbildīgā pienākuma pildīšanas. Bet, cionāmo sporta darbinieci atzīvētajā nedēļā redzām arī

pavisam no citas puses — kā mūžmūļnieci. Viņas rīkotais koncerts bija īstais kausis smeklīti. Klauvētāja vairums atkal komplektējās no E. Karlisone-Kukaine, mūļnieci — Iamsteca pārstāvējiem. Jaunā un sirds priecīga par jauni izpildītajiem dziesmām. Laikraksts «Deutsche Zeitung» un Ostlandes mūzikas kritiķis Rādof's Lādoks raksta: «Māksliniece īstātiecila ar savu oļestīgo spēles un koncertu lēmēsa patīkamu svaigumu» bet recenzijas nobeigumā teikts: «Jūsmīgā pierīšana un daudzās pūķes bija labākā liecība par gūlēm saņākumom.» J. Cirvils laikrakstā «Yvīlās» staro cita saka: «Daudzle klausītāji, pārsvarā skolu jaunieši, dziedātāji sekoja ar prieku un aplausiem.» Box Heiāns rosinās sports un Heiāns sadānīšanas laikā E. Karlisone-Kukaine vienmēr atradusi laiku, lai sabiedrībai nepātrūktu ar viņu kontakts arī kā telcama māksliniece. Dziesma latviešu vienmēr un visur mēlā. Tā atkāsa kā priekša, tā arī skumja brīdīs. 19. novembra vakarā, kad sauārs drauzas puicēja savus 50. gūļa svētkus svinēja mūns iecienītāis ātrīdēdāns treneris Roberts Vīt-hoiss, runas un bibliārs iemcānā-mus no reizi vien pārtāuca tīkams melodijas. Īstais meistars šajā ziņā bija Aleksandrs Tabaks, kas reiz ar trenera bibliāns brīdī, arī pats jutās mazs gavīlnieks — svinēja savu vārdā dienu. Tabakam kādreiz bija tā, ka vis-

gandrīz nevarēja izšķīrties, kam veļtīt galveno uzmanību — sportam vai mākslai. Uzvarēja tomēr sports. Taču drauzas pulkā Tabaks vienmēr ir tīkams dziesmas rīcātājs. Tā balss oļau dzīdri kā slika trensā saka ar pirmā iedās. Skalsis balss ir arī futbolistam Kārlim Ārenam, tāpat daudz citom ievērojamom sports ļaudīm. Mūsu ļautas dziesmotāls gars jo spītīgi paveras tajos brī-žos, kad latviešu sportisti kādā draudzīgā vakarā pēc nopietnas cīņas satiekas ar citu zemju sports reprezentantiem. Dziesma tad lido lūpa un turpu — no sīmas līdz sīmai, īstieciotot ļāvienus, kas to klausīs.

SPORTISTI MAINA BIEDRĪBAS.

Sācies sportistu pārrēģistrācijas laiks, kas turpināsies līdz 28. novembrim. Vislētākais uztraukums kādreiz pāroļas diemē vēro-lāms futbolists rindās. Kas, kur, kā? Ir ļau tagad zīmēmi daži futbolisti, kas mainījuši līdzinē-lās biedrības pret ļaunām, taču lielais vairums stāģitāils vai lo-proļom ātrodas tīkal ceļā ļoļās. Nav viegli izšķīrties. Viņā šajā burzumā, kur paspāruši tīk daudz vīļmōdī solījumi, nopietnā kļāst pat piedzīvoļāņi futbolisti un vai tādāļ brīnumus, ka viens otrs ļau-nākās paaudzes spēks nonācis tādā strupceļā, ka tieļām neļu ko iesākt un ļau klausīt... To nu

gribētos pieļāst, ka daži sportisti pārāk zemu vērtē savas biedrības nolēkus. Notrūkst vīru, āuriem noticēļos ļoma spēļē tīkal solījumi un dažnēdāļādi tīri personāļas dānas, bet ļalu ļaļā tomēr sīki ļabumīļos. Šo priekšrocību dēļ vienā dienā daži futbolisti ar miera aizmīrsi savu bijušo biedrību, ļaunām tur sākis spēļēt futbolā, ļavēļoļas par ļaunām sportīstā un varbūt ir ļoļās, ļaunās viņā savā biedrībā ļav spēļēs ļau ne ļoļām atmaksāļ. Skaldēt, ka tāds vīrs sev piemērota vietu nekad neatrās. Viņš ar miera stāģitā un kļāģot, kamēr beļdrot tieļām vāļrs sacentāļās biedrības, pie ķaunā durvīm tas nebūs ļāuvēļis. Šādu ļaunām mūse sports vēsturē netrūkst. Nāķ prātā kāds bijūļais izlases vienības aizsargs, kas tīk neatļāģīgi maļņļa biedrības, ka beļdrot tomēr vīur sastrīdēļās un neķur sev vāļrs nospēja rast draugus. Pat glūži otrādi — ļk biedrība no viņa valcīļās un tā aizģāļa ļoļā ļoļā stīļa futbolā tāļauts. Protāms, daļreiz tieļām ir ļoļā svārtīģi ļemesļi, kas ļļek atstāļ bijušo biedrību un pret to tad nevar būt ļeļļidums. Jā, turpretim, ģadās spēļētāļi, kas savas spēļāļas mīļ maļņit īk momentu, vāļļausot daļģādļom daļreiz pat nesportīķļiem vīļļāģļumļem, tad tēs pie ļabākās grības par ļistiem vīriem uzskatīt nevarām. Paļreiz, kad pārrēģis-trāģļās laiks vīļ ir bļmā sparā, sportīstiem no sīrās grības atģādāļāt nopietnā pārdomāt, vai

Liepājas labākā groza spēlētājs basketbolā — Alma Krūma. Reprodukcija no E. Keiņa šarža Liepājas rudens mākslas izstādē.